

- 1 (1928) **ION IANOSI** – filosof român, autor al numeroase lucrări de filosofie, estetică, istorie literară, monografii și memorialistică.
- 2 (1773) **HENRIK STEFFENS** – filosof german, adept al lui Schelling și al lui Schleiermacher. Ca filosof al naturii considera că, pe parcursul schemei naturii și a vieții intelectuale, principiul fundamental este individualizarea.
- 3 (1469) **NICCOLÒ MACHIAVELLI** – filosof florentin, părintele filosofiei politice moderne și al științelor politice. Cuvântul "machiavelic" este utilizat peiorativ pentru a caracteriza politicieni lipsiți de scrupule.
- 4 (1776) **JOHANN FRIEDRICH HERBART** – filosof german, psiholog și fondator al pedagogiei ca disciplină academică. Este amintit printre filosofilor post-kantieni, opus lui Hegel, în special în ceea ce privește estetica.
- 5 (1813) **S. KIERKEGAARD** – filosof danez, considerat primul existențialist. O mare parte din opera sa abordează problemele modului în care omul trăiește ca „individ unic”, acordând prioritate realității umane concrete față de gândirea abstractă și subliniind importanța alegerii și angajamentului personal.
- 6 (1947) **MARTHA NUSSBAUM** – filosoafă americană, interesată de filosofile antice greacă și romană, filosofia politică, feminism și etică.
- 7 (427 î.e.n.) **PLATON** – filosof grec, figură pivotantă în istoria filosofiei grecești și occidentale, împreună cu profesorul său, Socrate și cel mai cunoscut student al său, Aristotel.
- 8 (1899) **FRIEDRICH HAYEK** – filosof anglo-austriac, laureat al premiului Nobel pentru economie, cunoscut pentru pledoaria sa în favoarea liberalismului clasic.
- 9 (1895) **LUCIAN BLAGA** – filosof și academician român, are un rol major în formarea tinerilor care fac parte din Cercul literar de la Sibiu. Creația sa filosofică este grupată în trei trilogii (Trilogia Cunoașterii, Trilogia Culturii și Trilogia Valorilor).
- 10 (1903) **HANS JONAS** – filosof german, influent în sfera problemelor sociale și etice generate de tehnologie. A formulat imperativul moral "Acționează astfel încât efectele acțiunii tale să fie compatibile cu permanența vieții umane autentice".
- 11 (1899) **ALFRED CYRIL EWING** – filosof englez, critic al idealismului, a fost un apărător al metafizicii tradiționale și a dezvoltat ceea ce s-a numit „idealism analitic”.
- 12 (1946) **GARETH EVANS** – filosof britanic, cu contribuții substanțiale în domeniile logicii, filosofiei limbajului și filosofiei minții.
- 13 (1817) **J. N. OISCHINGER** – filosof german, discipol al lui Schelling. A propus un sistem filosofic în care a tratat științific conceptele doctrinare catolice și a încercat să elimine ceea ce el considera trăsături scolastice medievale eronate.
- 14 (1954) **MONIQUE CANTO-SPERBER** – filosoafă franceză, axată pe etică și probleme politice contemporane, a tradus și comentat dialogurile lui Platon și a considerat drept artefact concepția contemporană asupra filosofiei morale grecești, ca formă esențială a eudemonismului.
- 15 (1758) **THOMAS TAYLOR** – neoplatonist englez, primul care a tradus în engleză operele complete ale lui Platon și Aristotel.
- 16 (1718) **MARIA GAETANA AGNESI** – gânditoare și matematiciană italiană, prima femeie care a scris un manual de matematică și prima femeie numită profesor de matematică la o universitate. A scris pe larg despre mariajul dintre preocuparea intelectuală și contemplația mistică.
- 17 (1899) **H. H. PRICE** – filosof britanic, cunoscut pentru cercetările sale în domeniul filosofiei percepției.
- 18 (1872) **BERTRAND RUSSELL** – filosof britanic, laureat Nobel, considerat unul dintre fondatorii filosofiei analitice și unul dintre principalii logicieni ai sec. XX, cu o influență considerabilă asupra matematicii, logicii, științelor cognitive, filosofiei limbajului, epistemologiei și metafizicii.
- 19 (1762) **J. G. FICHTE** – filosof german, figură fondatoare a idealismului german, apreciat datorită ideilor sale despre natura conștiinței de sine, preocupat de problema subiectivității. Este creditat ca autor al formulei teză-antiteză-sinteză.
- 20 (1806) **J. S. MILL** – filosof utilitarist englez, unul dintre cei mai influenți gânditori din istoria liberalismului clasic, a contribuit la teoria socială, teoria politică și economia politică. A promovat libertatea individului în opoziție cu controlul social nelimitat al statului.
- 21 (1817) **HERMANN LOTZE** – filosof german, a susținut că, dacă lumea fizică este guvernată de legi mecanice, relațiile și evoluțiile din univers ar putea fi explicate ca funcționare a unei minți universale.
- 22 (1675) **YVES MARIE ANDRÉ** – filosof francez, cunoscut pentru "Essai sur le Beau", o lucrare filosofică asupra esteticii, care i-a adus recunoașterea în epocă și a rămas o celebră pînă în sec. XIX.
- 23 (1903) **CHARLES W. MORRIS** – filosof neo-pragmatist american, a dezvoltat teoria comportamentală a semnelor (semiotica), din dorința de a uni pozitivismul logic cu empirismul comportamental și cu pragmatismul. A demonstrat că simbolurile au trei tipuri de relații: cu obiecte, cu persoane și cu alte simboluri. A numit aceste relații „semantice”, „pragmatice” și „sintactice”.
- 24 (1794) **WILLIAM WHEWELL** – erudit englez, vestigiul al erei în care filosofii abordau domenii din cele mai diferite. A ajutat numeroși cercetători să denumescă noi termeni - lingvistică, catastrofism, uniformitarism și astigmatism. De asemenea, i-a sugerat lui Faraday termenii electrod, ion, anod și catod.
- 25 (1888) **JEAN WAHL** – filosof francez, adept al lui H. Bergson, cunoscut ca unul dintre cei care au introdus gândirea hegeliană în Franța anilor '30. A influențat o serie de gânditori, printre care Deleuze, Levinas și Sartre.
- 26 (1623) **WILLIAM PETTY** – filosof englez, căruia îi este atribuită filosofia din jurul "laissez-faire"-ului, în relație activitatea guvernelor.
- 27 (1881) **RUDOLF PANNWITZ** – filosof german, a încercat o reevaluare a omului, artei, științei și culturii, concepute ca expresii ale unui cosmos în evoluție, supus legilor recurenței eterne, cu un Zarathustra nietzschean ca profet suprem.
- 28 (1874) **ERNST CASSIRER** – filosof german neo-kantian, și-a urmat inițial mentorul Hermann Cohen, în încercarea de a produce o filosofie idealistă a științei. După moartea lui Cohen, Cassirer a dezvoltat o teorie a simbolismului și a folosit-o pentru a extinde fenomenologia cunoașterii într-o filosofie mai generală a culturii.
- 29 (1875) **G. GENTILE** – idealist neo-hegelian italian, a conceput propriul său sistem, pe care l-a numit „idealism actual” sau „actualism”.
- 30 (1941) **JAMES RACHELS** – filosof american, specialist în etică și drepturile animalelor. Printre subiectele abordate se numără subiectivismul etic, emotivismul, egoismul etic și psihologic. A argumentat în favoarea vegetarianismului moral, a acțiunii afirmative și a eutanasiilor.
- 31 (1838) **H. SIDGWICK** – filosof englez, cunoscut pentru tratatul său utilitarist "Metodele Eticii". A promovat educația superioară a femeilor.